

1 Een schaduw in de nacht

Het was middernacht en doodstil op straat. Alleen het geluid van de harde wind was te horen. In de verte sloeg de kerkklok drie keer. De volle maan was het enige licht in de duisternis. Achter een grote kastanjeboom stond iemand stil. Gekleed in een lange zwarte jas, zwarte broek en grote zwarte hoed zag de persoon er geheimzinnig uit. Een grote gele tas stak fel af bij de zwarte kleding.

De gedaante hapte even naar adem en sloop verder door de stille straat, bang om te worden gezien of gehoord. Plotseling stond de onbekende persoon stil bij een voordeur. Met trillende handen verdween er een sleutel in het slot. De deur ging piepend open. De trap naar beneden kraakte bij iedere stap. Een smalle hal kwam uit op een donkere kelder.

Daar werd de grote gele tas geopend. Er sprong een klein pluizig bolletje uit. De felgroene ogen gaven licht in het donker. Het diertje werd stevig vastgepakt en belandde in een grote kooi. Met trillende pootjes kroop het snel naar een hoekje.

‘Jij bent van mij, ik zal voor je zorgen,’ klonk het zachtjes. Ineens veranderde de zachte toon in hard geschreeuw. ‘Nu kun je tenminste niet meer in mijn tuin poepen! Ik heb daar zo’n ontzettende hekel aan. Al mijn mooie planten gaan kapot door jullie gepoe!’

Het bolletje antwoordde met een zacht klagend gemiauw. Hij begreep er helemaal niets van. Hoe kon iemand zo snel veranderen? Eerst klonk het lief en nu ineens heel boos.

Twee grote handen kwamen dichterbij. Het pluizige bolletje kroop ineen. Met een ruk werd zijn rode halsbandje van zijn nekje getrokken. ‘Zo die heb je hier niet meer nodig.’ De deur van de kooi werd hard dichtgeslagen.

Langzaam draaide de gedaante zich om en verdween weer uit de kelder, terug in de duistere nacht.

Het kleine pluizige bolletje keek zoekend om zich heen. Zo alleen had hij zich nog nooit gevoeld. Waar was zijn lieve baasje? Zou zij hem komen redden?

2 De volgende ochtend, op school

‘Snel, geef dit door aan Daan!’ Sem vouwde het briefje dubbel en gaf het aan zijn buurvrouw. Het werd doorgegeven, tot het bij Daan kwam. Sem keek hem smekend aan.

Daan knikte heel hard ‘ja’. Zijn donkerblonde lokken bewogen vrolijk heen en weer.

Sem schreef snel nog een briefje voor Norah en Emma.

“Gaan jullie straks mee, kattenkwaad uithalen in het winkelcentrum?”

Met Norah, Emma en Daan ging hij vaak...